

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Alphei et Neptuni

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

Ἐν ἀπὸ διουκίσις ἴδι, ἢ δὲ
 λαθρῶ ἀναβνδία, καὶ τὸ ὕδωρ
 ἐπιπρέπαι τοῖς ψυφίσι, ὅλον
 ὑπὲρ αὐτὸ φανόμενον ἀργυροδ
 δὲς. Ἀλ. ὡς ἀληθῶς οἶδα πλὴν
 πηλὴν, ὃ Πόσδδον, παρ' ἰκεί-
 νης δὲ ἀπέρχομαι. Ποσ. ἀπὸ
 ἀπὸ θι μ, ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἔρωσ
 τι. ἰκείνο δὲ μοι ἀπὸς, ἢ πλὴν
 Ἀρέθουσαν εἶδω, αὐτὸς μὲν Ἀρ-
 κὰς ὄμ; ἢ ἵπρ Συρακυσίους ἰ-
 σήν. Ἀλ. ἐπὶ τὸν ὄμδον μὲν ἰκατέ-
 χας, ὃ Πόσδδον, πρὶ βγα ἰρω-
 τ. Πο. εἰ δὲ ἴσας. ἡ ὄρ ἐπὶ τὴν
 ἀγαπομένην, καὶ ἀναδύς ἀπὸ
 τὸ θαλάσσης, ξυλαυκίᾳ μίγνυ-
 ῶ τῆ πηγῆ, καὶ ἐν ὕδωρ γίνε-
 σθαι.

ac emergens iterum ἐ mari, eodem alueo cum fonte illo mi-
 scearis, & in vnam aquam redigamini.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

Hic sequutus est poetarū fabulas, qui Arethusam ve-
 natricem Dianæ comitem fuisse tradunt, ab Alpheo
 adamatam: cui quum ille vim adhibere pararet, eaque
 effugere non posset, Dianæ miseratione in fontem sui
 nominis esse conuersam, occultissimeq; meatibus & per
 subterraneos cuniculos, ne amatoris vndis pollueretur,
 in Siciliam vsq; fugisse, tandemq; in ea parte Syracula-
 nā vr̄bis, quæ Ortygia dicitur, magna aquarum vi eru-
 pisse, Alpheumq; amatæ Nymphæ desiderio eodem
 esse insequutum. Virg. 3. Aeneid.

Alpheum

thusam amas: sed & liquita
 dus fons ille est, & perpurum
 scaturiendo ebullit: atq; ipsæ
 aquæ etiam calculi gratiam
 addunt, supra quos tota ea
 velut argentea apparet. AL.
 Vt verè nosli fontem hunc,
 Neptune: ad illum igitur ab-
 eo nunc. NEP. Sed abi qui-
 dem, & feliciter vtere amo-
 re. Illud autem mihi dic, ubi
 tu Arethusam cōspicatus es,
 Arcas ipse cum sis, fons au-
 tem ille in Syracusis manet.

AL. Properantem me mo-
 raris, Neptune, curiosè nimis
 interrogando. NEP. Probè
 dicis. Abi igitur ad amatum,

— *Alpheum fama est huc Elidis amnem
Occultas egisse vias subter mare, qui nunc
Ore Arethusa tuo Siculis confunditur undis.*

Verum hæc fabulosa esse constat, quum Alpei aquæ
nusquam abforbeantur, vt docet Strabo lib. 6. eiusque
ostium manifestè videatur inter Ichthyn promontoriū
& Haliartum oppidum. Cæterum fabulam Alpei &
Arethusæ refert Ovidius lib. Metamorph. 5. & Lucanus
eius meminit in 3:

— *populi quis per æquora mittens
Sicanis Alpheus aquas —.*

Silius Ital. lib. 13:

*Hic Arethusa suum piscoso fonte recepat
Alpheon, sacrae portans semina coronæ.*

Sed longè venustissimè Papinius, in ephal. Stell. & Vol.

— *timidè sic transfuga Pisa,
Amnis in externos longè flammatus amores,
Flumine demerso trahit intemerata canali,
Donec Sicanos tandem perlatus anhelò
Ore bibat fontes. Miratur dulcia Neis
Oscula, nec credit pelago venisse marium.*

a **QV**ID hoc Alpheæ.] *Alpheus fluvius in Elide Pe-
loponnese regione, per quam funditur, quem Pausanias lib.
5. tradit occultis meatibus subter mare labi, & in Arethusam
Sicilia fontem desinere. Suidas multò luculentius eiusdem
fluminis naturam, cursum & ὠδῆσιν describit. b Quem-
admodum Gaviæ.] λέποι. Larum Gaxa vertit Gaviam,
cuius mentionem facit Plinius inter maritimas & aquaticas
Halcyonem & mergum lib. 10. cap. 32. Idem cap. 74. eiusdem
libri, aquaticæ, anates & gaviæ. λέπων Latine quidem com-
modè reddi non posse dicit in Laro hiante, Erasmus. c Ar-
dex.] ἰεῦδοι, Aues, quarum tria genera ponuntur ab Ari-
stor. Hæc avis vrinatur sicut & λέξ. d Amasti & ipse.]
Neptuni amores habentur apud eundem Lucianum in Philo-
patre & alibi. e Sicilia.] Italia insula à plerisque Trina-
cria & Triquetra, quod Triquetra figura triangularis faciens
obineat, nuncupata est, tribus promontorijs in diversa procu-*

ventibus, suam claudens amplitudinem Libæo Aphricam, Pachinno Græciâ atq; Pelvo Carthaginem spectantibus. De qua re Plin. lib. 2. cap. 8. Sub Pachinno Sicilia promontorio sunt Syracusæ urbs Gæcorum maxima & fons Arethuse à quo Syracusæ Arethufides apud Pœtas plerumq; dicuntur. Ovid. lib. 4. Fast.

Vtq; Syracusæ Arethufides abstulit armis
Claudius—

f Arcas.] ab Arcadia. Gentile. g Syracusis manet.] Syracusæ ciuitas Sicilia amplissima, sub Pachinno monte sita, ubi fons Arethusa ab Alpheo Elidis flumio per subterraneos cuniculos means, magna aquarum vberitate erumpit.

IO ANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Ἐρωτημυλὸς καὶ διγυλὸς. Quod Alpheus annis dulcem in mari aquam retineat.

Alpheus nulla inficitur falsugine Ponti,
Naturam retinet semper ubiq; suam.

Neptuno quosdam simul hisce fatetur amores,
Arcas init thalamum sæpe Syracusæ.

QVID hoc.] Προpositio ἡμιμαθητὴ καὶ ἀφύγησι μακροπύρου καὶ ἐλεγχικῆ. Amatoria quedam.] ἄπικελσις. Muliericæ.] ἐράτῃσι καὶ τῷ ἐρωτικῷ τύτῃ. Insularis est.] διγυλὸς, interlatio de loco. Non deformem.] ἀπικελσις. Vt verè nosti.] ἰπικελσις. Liquidus fons.] Laus fontis.

Ad illum igitur.] Discessus quasi colloquentium ἡδὲ μωτῃσι. Properantem me.] Reprehensio moranti.